



Bruxelles, den 2.12.2015
COM(2015) 596 final

2015/0276 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV

om ændring af direktiv 94/62/EF om emballage og emballageaffald

(EØS-relevant tekst)

{SWD(2015) 259 final}

{SWD(2015) 260 final}

DA

DA

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

1.1. Generel baggrund

Unionens økonomi mister for tiden betragtelige mængder potentielle sekundære råstoffer, som forekommer i affaldsstrømme. I 2013 blev der rundt regnet produceret 2,5 mia. ton affald i EU, hvoraf 1,6 mia. ton ikke blev genbrugt eller genanvendt og derfor gik tabt for den europæiske økonomi. Det anslås, at yderligere 600 mio. ton kunne genanvendes eller genbruges. Eksempelvis blev kun en begrænset del (43 %) af Unionens kommunale affald genanvendt, og resten blev deponeret (31 %) eller forbrændt (26 %). Unionen går derved glip af betydelige muligheder for at forbedre ressourceeffektiviteten og skabe en mere cirkulær økonomi.

Unionen konfronteres også med store forskelle blandt medlemsstaterne med hensyn til affaldshåndtering. I 2011 deponerede seks medlemsstater mindre end 3 % af deres kommunale affald, mens 18 medlemsstater deponerede mere end 50 %, hvoraf nogle deponerede mere end 90 %. Der må hurtigt rettes op på disse skævheder.

Forslagene om ændring af direktiv 2008/98/EF om affald¹, direktiv 94/62/EF om emballage og emballageaffald², direktiv 1999/31/EF om deponering af affald³, direktiv 2000/53/EF om udrangerede køretøjer⁴, direktiv 2006/66/EF om batterier og akkumulatorer og udtjente batterier og akkumulatorer⁵ og direktiv 2012/19/EU om affald af elektrisk og elektronisk udstyr⁶ indgår i en pakke om cirkulær økonomi, som også indeholder en meddelelse fra Kommissionen med titlen "Kredsløbet lukkes – en EU-handlingsplan for den cirkulære økonomi".

1.2. Forslagets begrundelse og formål

Den seneste udvikling tyder på, at det er muligt at gøre yderligere fremskridt på ressourceeffektivitetsområdet, og at det kan føre til betydelige økonomiske, miljømæssige og samfundsmæssige fordele. Omdannelse af affald til en ressource er en afgørende faktor for at øge ressourceeffektiviteten og lukke kredsløbet i en cirkulær økonomi.

De juridisk bindende mål i EU's affaldslovgivning har været en central drivkraft med hensyn til at forbedre affaldshåndteringspraksis, fremme innovation inden for genanvendelse, begrænse anvendelsen af deponering og skabe incitamenter til at ændre forbrugernes adfærd. En videreudvikling af affaldspolitikken kan medføre betydelige fordele, nemlig bæredygtig vækst og jobskabelse, reducerede drivhusgasemissioner, direkte besparelser som følge af en bedre affaldshåndteringspraksis og et bedre miljø.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF af 19. november 2008 om affald og om ophævelse af visse direktiver (EUT L 312 af 22.11.2008, s. 3).

² Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/62/EF af 20. december 1994 om emballage og emballageaffald (EFT L 365 af 31.12.1994, s. 10).

³ Rådets direktiv 1999/31/EF af 26. april 1999 om deponering af affald (EFT L 182 af 16.7.1999, s. 1).

⁴ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/53/EF af 18. september 2000 om udrangerede køretøjer (EFT L 269 af 21.10.2000, s. 34–43).

⁵ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/66/EF af 6. september 2006 om batterier og akkumulatorer og udtjente batterier og akkumulatorer samt om ophævelse af direktiv 91/157/EØF (EUT L 266 af 26.9.2006, s. 1–14).

⁶ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/19/EU af 4. juli 2012 om affald af elektrisk og elektronisk udstyr (EUT L 197 af 24.7.2012, s. 38–71).

Forslaget om at ændre direktiv 2008/98/EF imødekommer den juridiske forpligtelse til at revurdere målene for affaldshåndtering i dette direktiv. De forslag, der indgår i pakken om cirkulær økonomi og ændrer de seks ovennævnte direktiver, bygger til dels på det forslag, som Kommissionen fremsatte i juli 2014 og efterfølgende trak tilbage i februar 2015. De er på linje med målene i køreplanen for ressourceeffektivitet⁷ og det 7. miljøhandlingsprogram⁸, herunder fuld gennemførelse af affaldshierarkiet⁹ i samtlige medlemsstater, mindsket affaldsproduktion i absolutte tal og pr. indbygger, sikring af genanvendelse af høj kvalitet og anvendelse af affald, der er gjort genanvendeligt, som en vigtig, pålidelig kilde til råstoffer for Unionen. De bidrager ligeledes til gennemførelsen af EU's råstofinitiativ¹⁰ og imødekommer behovet for at forebygge madspild. Disse forslag forenkler desuden indberetningskravene i alle seks direktiver.

2. RESULTAT AF HØRINGER AF INTERESSEREDE PARTER OG KONSEKVENSANALYSER

2.1. Undersøgelser

I forslagene og den ledsagende konsekvensanalyse vurderes de teknologiske, socioøkonomiske og cost-benefit-relaterede aspekter ved gennemførelsen og videreudviklingen af EU's affaldslovgivning. Der blev udarbejdet et tillæg til konsekvensanalysen for at analysere de potentielle virkninger af yderligere varianter af de vigtigste løsningsmodeller, som er opstillet i konsekvensanalysen.

2.2. Intern høring

I Kommissionen blev udarbejdelsen af lovgivningsforslagene fulgt af en styringsgruppe for konsekvensanalysen sammensat af forskellige tjenestegrene i Kommissionen (SG, ECFIN, GROW, CLIMA, JRC og ESTAT).

2.3. Ekstern høring

Kommissionen opstillede en vejledende liste over spørgsmål til behandling, og de første interviewsamtaler med centrale aktører blev påbegyndt i februar 2013. En offentlig onlinehøring i overensstemmelse med minimumsstandarderne for høringer blev indledt i juni 2013 og afsluttet i september 2013. Der indkom 670 svar, hvilket afspejler offentlighedens store betænkeligheder med hensyn til affaldshåndteringssituationen i EU og de høje forventninger til EU's indsats på dette område. En særskilt høring af medlemsstaterne og en bredere høring om cirkulær økonomi fandt sted mellem juni og september 2015.

2.4. Konsekvensanalyse

En konsekvensanalyserapport og et resumé blev offentliggjort sammen med forslaget, der blev vedtaget i juli 2014¹¹. I konsekvensanalysen, som stadig udgør det væsentligste analysegrundlag for de reviderede lovgivningsmæssige forslag, evalueres de vigtigste miljømæssige, sociale og økonomiske virkninger af forskellige politiske løsningsmodeller for at forbedre affaldshåndteringen i EU. Forskellige ambitionsniveauer vurderes og

⁷ KOM(2011) 571.

⁸ Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1386/2013/EU af 20. november 2013 om et generelt EU-miljøhandlingsprogram frem til 2020 "Et godt liv i en ressourcebegrænset verden" (EUT L 354 af 28.12.2013, s. 171).

⁹ I affaldshierarkiet står affaldsforebyggelse øverst, efterfulgt af først genbrug og genanvendelse, herefter energiudnyttelse og til sidst bortskaffelse, som omfatter deponering og forbrænding uden energiudnyttelse.

¹⁰ KOM(2008) 699 og COM(2014) 297.

¹¹ COM(2014) 397.

sammenlignes med et referencescenarie for at udpege de mest hensigtsmæssige instrumenter og mål, der mindsker omkostningerne og skaber størst mulige fordele.

Kommissionens konsekvensanalyseudvalg afgav den 8. april 2014 positiv udtalelse om konsekvensanalysen, samtidig med at det havde udarbejdet en række henstillinger med henblik på at finjustere rapporten. Udvalget anmodede om yderligere præcisering af problemstillingen og behovet for nye mellemsigtede mål, om styrkelse af begrundelserne for et forbud mod deponering ud fra nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet og om ensartede mål for alle medlemsstater og nærmere redegørelser for, hvordan der er taget hensyn til medlemsstaternes forskellige resultater i forslaget.

Konsekvensanalysen har ført til den konklusion, at en kombination af løsninger vil udmønte sig i følgende fordele:

- mindsket administrativ byrde for især små anlæg eller virksomheder, forenkling og bedre gennemførelse, herunder ved at fastsætte mål, der er egnet til formålet ("fit for purpose")
- jobskabelse – frem til 2035 vil der kunne skabes mere end 170 000 direkte arbejdspladser, hvoraf de fleste ikke kan flyttes uden for EU
- reduktion af drivhusgasemissioner – fra 2015 til 2035 kunne mere end 600 mio. ton drivhusgas undgås
- positive virkninger for konkurrenceevnen i affaldshåndterings- og genanvendelsessektoren og fremstillingssektoren i EU (bedre ordninger for udvidet producentansvar og sikrere adgang til råstoffer)
- fornyet tilførsel i EU's økonomi af sekundære råstoffer, som vil indebære, at EU bliver mindre afhængig af import af råstoffer.

Et analysenotat, der supplerer konsekvensanalysen, blev offentliggjort sammen med lovgivningsforslaget. I dette notat blev en række yderligere løsningsmodeller og varianter analyseret for at tage bedre højde for de enkelte medlemsstaters forskellige udgangspositioner.

3. JURIDISKE ASPEKTER AF FORSLAGET

3.1. Resumé af forslaget

Forslagene om ændring af EU's affaldslovgivning rummer følgende hovedelementer:

- tilpasning af definitioner
- hævelse af målet for forberedelse med henblik på genbrug og genanvendelse for kommunalt affald til 65 % i 2030
- hævelse af målene for forberedelse med henblik på genbrug og genanvendelse af emballageaffald og forenkling af målene
- gradvis begrænsning af deponeringen af kommunalt affald til 10 % frem til 2030
- større harmonisering og forenkling af den retlige ramme for biprodukter og affaldsfasens ophør
- nye foranstaltninger, som fremmer forebyggelse, bl.a. af madspild, og genbrug
- indførelse af minimumsdriftsvilkår for ordningen for udvidet producentansvar
- indførelse af et system for tidlig varsling for at overvåge overholdelsen af genanvendelsesmålene

- forenkling og strømlining af indberetningsforpligtelser
- tilpasning til artikel 290 og 291 i TEUF om delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter.

3.2. Retsgrundlag og retten til at handle

Med disse forslag ændres seks direktiver, der vedrører håndteringen af forskellige affaldstyper. Forslagene om ændring af direktiv 2008/98/EF, direktiv 1999/31/EF, direktiv 2000/53/EF, direktiv 2006/66/EF og direktiv 2012/19/EU er baseret på artikel 192, stk. 1, i TEUF, hvorimod forslaget om ændring af direktiv 94/62/EF er baseret på artikel 114 i TEUF.

I artikel 11, stk. 2, i direktiv 2008/98/EF er der fastsat et mål på 50 % for forberedelse med henblik på genbrug og genanvendelse af affald fra husholdninger og lignende affald og et mål på 70 % for forberedelse med henblik på genbrug, genanvendelse og anden materialenyttiggørelse af ikkefarligt bygge- og nedrivningsaffald i senest 2020. I henhold til artikel 11, stk. 4, skulle Kommissionen senest den 31. december 2014 undersøge disse mål for om nødvendigt at underbygge målene og overveje opstilling af mål for andre affaldsstrømme, idet der skulle tages hensyn til de relevante miljømæssige, økonomiske og sociale virkninger, som målene måtte medføre. I henhold til artikel 9, litra c), skulle Kommissionen senest ved udgangen af 2014 opstille mål om affaldsforebyggelse og afkobling for 2020 på grundlag af bedste praksis, herunder om nødvendigt en revision af indikatorerne i artikel 29, stk. 4. Endelig skulle Kommissionen i henhold til artikel 37, stk. 4, som led i den første rapport, der skulle udarbejdes senest den 12. december 2014, vurdere en række foranstaltninger, herunder ordninger for producentansvar for særlige affaldsstrømme, mål, indikatorer og foranstaltninger forbundet med genanvendelse, samt materiale- og energinyttiggørelsesoperationer, som kan bidrage til en mere effektiv opfyldelse af målene i artikel 1 og 4.

I artikel 5, stk. 2, i direktiv 1999/31/EF fastsættes tre mål for gradvist at dirigere bionedbrydeligt kommunalt affald væk fra deponeringsanlæg, og deponering af bestemte affaldsstrømme forbydes. Medlemsstaterne skal senest den 16. juli 2016 opfylde det sidste mål om at dirigere bionedbrydeligt kommunalt affald væk fra deponeringsanlæg. I henhold til artikel 5, stk. 2, skal målet tages op til fornyet overvejelse senest den 16. juli 2014 med henblik på at bekræfte eller ændre dette mål for at sikre et højt miljøbeskyttelsesniveau og på baggrund af de praktiske erfaringer, som medlemsstaterne har gjort i deres bestræbelser på at nå de to foregående mål.

I artikel 6, stk. 1, i direktiv 94/62/EF er der fastsat mål for nyttiggørelse og genanvendelse af emballageaffald, som i henhold til artikel 6, stk. 5, skal fastsættes hvert femte år på grundlag af de praktiske erfaringer, der er gjort i medlemsstaterne, og resultaterne af forskning og vurderingsteknikker som livscyklusvurdering og cost-benefit-analyser.

3.3. Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Forslagene er i overensstemmelse med nærheds- og proportionalitetsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. De begrænser sig til at ændre ovennævnte direktiver ved at skabe en ramme for fastlæggelse af fælles mål og overlader det til medlemsstaterne at afgøre, hvilke gennemførelsesmetoder de vil anvende.

3.4. Forklarende dokumenter

Kommissionen finder, at der bør foreligge dokumenter, der gør rede for medlemsstaternes foranstaltninger til gennemførelse af direktiverne i national ret for at forbedre kvaliteten af oplysningerne om gennemførelsen af direktiverne.

Affaldslovgivning gennemføres ofte på en meget decentraliseret måde i medlemsstaterne, også på regionalt og lokalt plan og i flere forskellige retsakter afhængigt af hver enkelt medlemsstats administrative strukturer. Som følge heraf kan medlemsstaterne i forbindelse med gennemførelsen af de ændrede direktiver blive nødt til at ændre en lang række retsakter på nationalt, regionalt og lokalt plan.

I forslagene ændres seks forskellige direktiver om affald, og et stort antal juridisk bindende forpligtelser berøres, bl.a. foretages en omfattende ændring af målene i direktiv 2008/98/EF, direktiv 1999/31/EF og direktiv 94/62/EF og en forenkling af direktiv 2000/53/EF, direktiv 2006/66/EF og direktiv 2012/19/EU. Der er tale om en kompleks revision af affaldslovgivningen, som vil kunne berøre en række nationale lovgivningstekster.

De revurderede mål for affaldshåndtering i de ændrede direktiver er indbyrdes forbundne og bør nøje gennemføres i national lovgivning og senere indarbejdes i de nationale affaldshåndteringssystemer.

De foreslåede bestemmelser vil påvirke en bred vifte af private og offentlige interessenter i medlemsstaterne og få betydelig indvirkning på fremtidige investeringer i infrastrukturen for affaldshåndtering. En fuldstændig og korrekt gennemførelse af den nye lovgivning er afgørende for at sikre opfyldelse af målene (dvs. beskytte menneskers sundhed og miljøet, øge ressourceeffektiviteten, garantere det indre markeds funktion og undgå handelshindringer og begrænsning af konkurrencen i EU).

Kravet om fremlæggelse af forklarende dokumenter vil kunne betyde, at der lægges en ekstra administrativ byrde på visse medlemsstater. Forklarende dokumenter er imidlertid nødvendige for at muliggøre en reel kontrol af, om direktivet er fuldstændigt og korrekt gennemført, hvilket er afgørende af ovennævnte årsager, og det er ikke muligt at sikre en effektiv kontrol ved hjælp af mindre byrdefulde foranstaltninger. Desuden kan forklarende dokumenter bidrage væsentligt til at nedbringe Kommissionens administrative byrde i forbindelse med overvågningen af overholdelsen. Uden disse ville Kommissionen få brug for betydelige ressourcer og omfattende kontakt med de nationale myndigheder for at få styr på gennemførelsesmetoderne i alle medlemsstaterne.

På denne baggrund er det rimeligt at bede medlemsstaterne om at lade deres meddelelser om gennemførelsesforanstaltninger ledsage af et eller flere dokumenter, der gør rede for forholdet mellem bestemmelserne i direktiverne om ændring af EU's affaldslovgivning og de tilsvarende dele af de nationale gennemførelsesinstrumenter.

3.5. Delegerede beføjelser og gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen

Kommissionens delegerede beføjelser og gennemførelsesbeføjelser klarlægges, og de tilhørende vedtagelsesprocedurer for disse retsakter fastsættes i forslagets artikel 1, stk. 4, 5, 6, 9, 11, 14, 15, 18, 19, 21 og 22 for så vidt angår direktiv 2008/98/EF, i forslagets artikel 1, stk. 4, 6, 7, 9 og 10 for så vidt angår direktiv 94/62/EF, i forslagets artikel 1, stk. 6 og 7, for så vidt angår direktiv 1999/31/EF og i de foreslåede ændringer i forslagets artikel 1 og 3 vedrørende direktiv 2000/53/EF og 2012/19/EU.

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

Forslagene vil ikke få nogen indvirkning på Den Europæiske Unions budget og ledsages derfor ikke af en finansieringsoversigt, jf. artikel 31 i finansforordningen (Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 af 25. oktober 2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget og om ophævelse af Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002).

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV
om ændring af direktiv 94/62/EF om emballage og emballageaffald

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —
under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 114,
under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,
efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,
under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg¹²,
efter den almindelige lovgivningsprocedure, og
ud fra følgende betragtninger:

- 1) Affaldshåndteringen i Unionen bør forbedres for at beskytte, bevare og forbedre miljøkvaliteten, beskytte menneskers sundhed, sikre en forsvarlig og rationel udnyttelse af naturressourcerne og fremme en mere cirkulær økonomi.
- 2) Målene for nyttiggørelse og genanvendelse af emballage og emballageaffald i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/62/EF¹³ bør ændres ved at øge forberedelsen med henblik på genbrug samt genanvendelsen af emballageaffald for i højere grad at afspejle Unionens ambition om at bevæge sig i retning af en cirkulær økonomi.
- 3) Endvidere bør definitionerne i direktiv 94/62/EF for at sikre større sammenhæng i affaldslovgivningen bringes i overensstemmelse med definitionerne i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF¹⁴, der finder anvendelse på affald i almindelighed.
- 4) En forøgelse af de mål, der er fastsat i direktiv 94/62/EF for forberedelse med henblik på genbrug og genanvendelse af emballageaffald, vil give klare miljømæssige, økonomiske og samfundsmæssige gevinster.
- 5) Gennem en gradvis forøgelse af de nuværende mål for forberedelse med henblik på genbrug og genanvendelse af emballageaffald bør det sikres, at økonomisk værdifulde affaldsmaterialer gradvist og effektivt nyttiggøres gennem god affaldshåndtering og i overensstemmelse med affaldshierarkiet. På denne måde vil det kunne sikres, at de værdifulde materialer, som affaldet indeholder, kanaliseres tilbage i den europæiske

¹² EUT C af , s..

¹³ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/62/EF af 20. december 1994 om emballage og emballageaffald (EFT L 365 af 31.12.1994, s. 10).

¹⁴ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF af 19. november 2008 om affald og om ophævelse af visse direktiver (EUT L 312 af 22.11.2008, s. 3).

økonomi, hvilket fremmer gennemførelsen af råstofinitiativet¹⁵ og skabelsen af en cirkulær økonomi.

- 6) Mange medlemsstater har endnu ikke udviklet den nødvendige infrastruktur for affaldshåndtering fuldt ud. Det er derfor nødvendigt at opstille klare politiske mål for at undgå, at genanvendelige råmaterialer fastlåses nederst i affaldshierarkiet.
- 7) Som følge af den kombination af genanvendelsesmål og begrænsninger af deponering, der er fastlagt i direktiv 2008/98/EF og 1999/31/EF, er EU-målene for energiudnyttelse og målene for genanvendelse af emballageaffald i direktiv 94/62/EF ikke længere nødvendige.
- 8) Dette direktiv fastsætter langsigtede mål for Unionens affaldshåndtering og giver økonomiske operatører og medlemsstaterne klare retningslinjer for de investeringer, der er nødvendige for at opfylde målene i dette direktiv. Medlemsstaterne bør ved udarbejdelsen af deres nationale strategier for affaldshåndtering og planlægning af investeringer i infrastrukturen for affaldshåndtering gøre fornuftig brug af de europæiske struktur- og investeringsfonde ved at fremme forebyggelse, genbrug og genanvendelse i overensstemmelse med affaldshierarkiet.
- 9) Der er fastsat mål for genanvendelse af plastemballageaffald for 2025 under hensyn til, hvad der var teknisk muligt på tidspunktet for revisionen af direktivet; Kommissionen vil på grundlag af en gennemgang af de fremskridt, som medlemsstaterne har gjort med opfyldelsen af disse mål, eventuelt foreslå nye målniveauer for plast for 2030 og i den forbindelse tage hensyn til udviklingen i de plasttyper, der findes på markedet, udviklingen af nye genanvendelsesteknologier og efterspørgslen efter genanvendt plast.
- 10) Med særskilte genanvendelsesmål for henholdsvis jernholdigt metal og aluminium kan der opnås væsentlige økonomiske og miljømæssige gevinster, fordi mere aluminium vil blive genanvendt, hvilket vil medføre væsentlige energi- og CO₂-besparelser. Det eksisterende mål for forberedelse med henblik på genbrug og genanvendelse af metalemballage bør derfor opdeles i to særskilte mål for disse to typer affald.
- 11) Medlemsstaterne bør med henblik på beregningen af, om målene for forberedelse med henblik på genbrug og genanvendelse er opfyldt, kunne medtage produkter og komponenter, der er forberedt med henblik på genbrug af anerkendte operatører inden for forberedelse med henblik på genbrug og anerkendte pant- og retursystemer. Kommissionen vil med henblik på at sikre ensartede betingelser for en sådan beregning vedtage detaljerede regler for bestemmelse af anerkendte operatører inden for forberedelse med henblik på genbrug og anerkendte pant- og retursystemer og for indsamling, kontrol og rapportering af data.
- 12) Af hensyn til pålideligheden af de data, der indsamles om forberedelse med henblik på genbrug, er det afgørende at fastlægge fælles rapporteringsregler. Det er ligeledes vigtigt at fastlægge mere præcise regler for medlemsstaternes rapportering af, hvad der rent faktisk genanvendes og kan regnes med i opfyldelsen af genanvendelsesmålene. Med dette for øje skal rapporteringen om opfyldelse af genanvendelsesmålene som hovedregel være baseret på input til den endelige genanvendelsesproces. For at begrænse de administrative byrder bør medlemsstaterne på strenge betingelser kunne rapportere genanvendelsesprocenten på grundlag af sorteringsanlæggenes output. Materialers eller stoffers vægttab i forbindelse med fysiske og/eller kemiske

¹⁵ COM(2013) 442.

omdannelsesprocesser, der er et naturligt led i den endelige genanvendelsesproces, bør ikke trækkes fra vægten af det affald, der rapporteres genanvendt.

- 13) For at sikre en bedre, mere rettidig og mere ensartet gennemførelse af dette direktiv og foregribe svagheder i gennemførelsen bør der oprettes et system for tidlig varsling, således at mangler kan opdages, og foranstaltninger træffes, før fristerne for at opfylde målene udløber.
- 14) Medlemsstaternes rapportering af statistiske data er afgørende for, at Kommissionen kan vurdere, hvorvidt medlemsstaterne overholder affaldslovgivningens bestemmelser. Statistikernes kvalitet, pålidelighed og sammenlignelighed bør forbedres ved at indføre et enkelt kontaktpunkt for alle affaldsrelaterede data, ophæve forældede rapporteringskrav, gennemføre benchmarking af nationale rapporteringsmetoder og indføre en rapport om validering af datakvaliteten.
- 15) De gennemførelsesrapporter, som medlemsstaterne har udarbejdet hvert tredje år, har ikke vist sig at være et effektivt redskab til at kontrollere overholdelsen af bestemmelserne og sikre en god gennemførelse og skaber en unødigt administrativ byrde. Bestemmelser, som pålægger medlemsstaterne at udarbejde sådanne rapporter, bør derfor ophæves, og overholdelsen overvåges udelukkende ud fra de statistiske data, som medlemsstaterne hvert år rapporterer til Kommissionen.
- 16) Pålidelig rapportering af statistiske data om affaldshåndtering er altafgørende for en effektiv gennemførelse og sikring af, at medlemsstaternes data kan sammenlignes. Medlemsstaterne bør derfor pålægges ved udarbejdelsen af rapporterne om overholdelse af målene i direktiv 94/62/EF at anvende den nyeste metode, der er udviklet af Kommissionen og medlemsstaternes nationale statistiske kontorer.
- 17) Med henblik på at supplere eller ændre direktiv 94/62/EF bør beføjelsen til at vedtage retsakter i overensstemmelse med traktatens artikel 290 delegeres til Kommissionen for så vidt angår artikel 6a, stk. 2 og 5, artikel 11, stk. 3, artikel 19, stk. 2, og artikel 20. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau. Kommissionen bør ved forberedelsen og udarbejdelsen af delegerede retsakter sørge for samtidig, rettidig og hensigtsmæssig fremsendelse af relevante dokumenter til Europa-Parlamentet og Rådet.
- 18) For at sikre, at der fastsættes ens vilkår for gennemførelsen af direktiv 94/62/EF, bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser for så vidt angår artikel 12, stk. 3d, og artikel 19. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011¹⁶.
- 19) Direktiv 94/62/EU bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.
- 20) I henhold til den fælles politiske erklæring af 28. september 2011 fra medlemsstaterne og Kommissionen om forklarende dokumenter¹⁷ forpligter medlemsstaterne sig til i tilfælde, hvor det er berettiget, at lade meddelelsen af gennemførelsesforanstaltninger ledsage af et eller flere dokumenter, der forklarer forholdet mellem et direktivs bestanddele og de tilsvarende dele i de nationale gennemførelsesinstrumenter. I

¹⁶ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

¹⁷ EUT C 369 af 17.12.2011, s. 14.

forbindelse med dette direktiv finder lovgiver, at fremsendelse af sådanne dokumenter er berettiget.

- 21) Målene for dette direktiv, nemlig på den ene side at forebygge alle miljøvirkninger af emballage og emballageaffald eller mindske sådanne virkninger og således sikre et højere miljøbeskyttelsesniveau og på den anden side at sikre det indre markeds funktion og undgå handelshindringer og forvridning og begrænsning af konkurrencen i Unionen, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor på grund af foranstaltningernes omfang og virkninger bedre opnås på EU-plan; Unionen kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

Artikel 1

Ændringer

Direktiv 94/62/EF ændres således:

- 1) I artikel 3 foretages følgende ændringer:

- a) I nr. 1) udgår:

"Kommissionen behandler efter behov og reviderer om nødvendigt de illustrative eksempler med henblik på definition af emballage, som omhandlet i bilag I. Behandlingen af følgende artikler prioriteres: CD- og video-omslag, urtepotter, rør og ruller, hvorom fleksibelt materiale er spolet, release paper til selvklæbende etiketter og indpakkings- og gavepapir. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 21, stk. 3."

- b) Nr. 2) affattes således:

"2) "emballageaffald": enhver emballage eller ethvert emballagemateriale, der er omfattet af definitionen på affald i artikel 3, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF(*)

(*) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF af 19. november 2008 om affald og om ophævelse af visse direktiver (EUT L 312 af 22.11.2008, s. 3).

- c) Nr. 3) til 10) udgår.

- d) Som stk. 2 indsættes:

"Derudover finder definitionerne af "affald", "affaldsproducent", "affaldsindehaver" "affaldshåndtering", "indsamling", "særskilt indsamling", "forebyggelse", "genbrug", "behandling", "nyttiggørelse", "forberedelse med henblik på genbrug", "genanvendelse", "endelig genanvendelsesproces" og "bortskaffelse" i artikel 3 i direktiv 2008/98/EF anvendelse."

- 2) Artikel 4, stk. 1, andet afsnit, første punktum, affattes således:

"Disse kan bestå af nationale programmer, incitamenter via ordninger med udvidet producentansvar til minimering af emballages miljøvirkninger eller tilsvarende foranstaltninger, der eventuelt iværksættes i samråd med økonomiske operatører, og

som tager sigte på at samle og udnytte de forskellige initiativer på forebyggelsesområdet, der tages i medlemsstaterne. De skal respektere formålet med dette direktiv, jf. artikel 1, stk. 1."

3) I artikel 6 foretages følgende ændringer:

a) Overskriften affattes således: "Nyttiggørelse, genbrug og genanvendelse"

b) I stk. 1 indsættes følgende som litra f) til i):

"f) senest den 31. december 2025 skal mindst 65 vægtprocent af alt emballageaffald forberedes med henblik på genbrug eller genanvendes

g) senest den 31. december 2025 skal følgende minimumsmål (i vægtprocent) for forberedelse med henblik på genbrug og for genanvendelse opfyldes for følgende specifikke materialer, der indgår i emballageaffaldet:

- i) 55 % af plast
- ii) 60 % af træ
- iii) 75 % af jernholdigt metal
- iv) 75 % af aluminium
- v) 75 % af glas
- vi) 75 % af papir og pap

h) senest den 31. december 2030 skal mindst 75 vægtprocent af alt emballageaffald forberedes med henblik på genbrug eller genanvendes

i) senest den 31. december 2030 skal følgende minimumsmål (i vægtprocent) for forberedelse med henblik på genbrug og for genanvendelse opfyldes for følgende specifikke materialer, der indgår i emballageaffaldet:

- i) 75 % af træ
- ii) 85 % af jernholdigt metal
- iii) 85 % af aluminium
- iv) 85 % af glas
- vi) 85 % af papir og pap."

c) Stk. 2 og 3 affattes således:

"2. Emballageaffald, der eksporteres fra Unionen, regnes kun med i opfyldelsen af de mål, der er fastsat i stk. 1, af den medlemsstat, hvor emballageaffaldet blev indsamlet, hvis kravene i artikel 6a, stk. 4, er opfyldt, og hvis eksportøren i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1013/2006(*) kan forelægge bevis for, at overførslen af affald opfylder kravene i nævnte forordning, og at behandlingen af affaldet uden for Unionen har fundet sted under forhold, der svarer til kravene i den relevante EU-miljølovgivning.

"3. Emballageaffald, der sendes til en anden medlemsstat for at blive forberedt med henblik på genbrug, genanvendt eller nyttiggjort i den anden medlemsstat, må kun regnes med i opfyldelsen af de mål, der er fastsat i stk. 1, litra f) til i), i den medlemsstat, hvor emballageaffaldet blev indsamlet.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1013/2006 af 14. juni 2006 om overførsel af affald (EUT L 190 af 12.7.2006, s. 1)."

d) Stk. 5, 8 og 9 udgår.

4) Som artikel 6a indsættes:

"Artikel 6a

Regler for beregningen af, om målene i artikel 6 er opfyldt

"1. Med henblik på beregning af, om målene i artikel 6, stk. 1, litra f) til i), er opfyldt, gælder følgende:

a) Ved vægten af det genanvendte affald forstås vægten af det affald, der tilføres den endelige genanvendelsesproces

b) Ved vægten af det emballageaffald, der er forberedt med henblik på genbrug, forstås vægten af det emballageaffald, der er nyttiggjort eller indsamlet af en anerkendt operatør inden for forberedelse med henblik på genbrug og har gennemgået enhver nødvendig kontrol, rengøring og reparation, således at det kan genbruges uden yderligere sortering eller forbehandling

c) Medlemsstaterne kan medtage produkter og komponenter, der er forberedt med henblik på genbrug af anerkendte operatører inden for forberedelse med henblik på genbrug eller anerkendte pant- og retursystemer. I forbindelse med beregning af den justerede procentdel for emballageaffald, der er forberedt med henblik på genbrug eller er genanvendt, under hensyntagen til vægten af de produkter og komponenter, som er forberedt med henblik på genbrug, anvender medlemsstaterne verificerede data fra operatørerne og gør brug af den formel, der er anført i bilag IV.

2. Med henblik på at sikre harmoniserede betingelser for anvendelse af stk. 1, litra b) og c), og bilag IV vedtager Kommissionen delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 21a med henblik på at fastsætte af kvalitative og driftsmæssige minimumskrav for bestemmelsen af anerkendte operatører inden for forberedelse med henblik på genbrug og anerkendte pant- og retursystemer, herunder specifikke regler for indsamling, kontrol og rapportering af data.

3. Uanset stk. 1 kan vægten af outputtet fra enhver sorteringsoperation rapporteres som vægten af det genanvendte emballageaffald, forudsat at:

a) dette outputaffald sendes i en endelig genanvendelsesproces

b) vægten af materialer eller stoffer, der ikke gennemgår en endelig genanvendelsesproces, og som bortskaffes eller anvendes med henblik på energinyttiggørelse, forbliver under 10 % af den samlede vægt, der skal rapporteres som genanvendt.

4. Medlemsstaterne indfører et effektivt system for kvalitetskontrol og sporing af emballageaffald for at sikre, at betingelserne i stk. 3, litra a) og b), opfyldes. Systemet kan bestå af elektroniske registre, der oprettes i henhold til artikel 35, stk. 4, i direktiv 2008/98/EF, tekniske specifikationer for kvalitetskravene til sorteret affald eller enhver tilsvarende foranstaltning for at sikre pålideligheden og nøjagtigheden af de data, der er indsamlet om genanvendt affald.

5. Med henblik på beregningen af hvorvidt målene i artikel 6, stk. 1, litra f) til i), er opfyldt, kan medlemsstaterne medregne den genanvendelse af metaller, der finder sted i forbindelse med forbrænding, i forhold til den andel af emballageaffald, som forbrændes, forudsat at de genanvendte metaller opfylder bestemte kvalitetskrav. Medlemsstaterne anvender den fælles metode, som er fastlagt i overensstemmelse med artikel 11a, stk. 6, i direktiv 2008/98/EF."

5) Følgende indsættes som artikel 6b:

"Artikel 6b

Rapport om tidlig varsling

1. Kommissionen udarbejder i samarbejde med Det Europæiske Miljøagentur rapporter om fremskridt med hensyn til opfyldelsen af de mål, der er fastsat i artikel 6, stk. 1, litra f) til i), senest tre år før den frist, der er fastsat i disse bestemmelser.

2. Rapporterne i stk. 1 skal omfatte følgende:

- a) et skøn over, hvorvidt de enkelte medlemsstater har opfyldt målene
- b) en liste over medlemsstater, som er i fare for ikke at kunne opfylde målene rettidigt, ledsaget af egnede henstillinger rettet til de berørte medlemsstater."

6) Artikel 11, stk. 3, affattes således:

"3. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 21a med henblik på fastsættelse af, under hvilke betingelser de i stk. 1 nævnte koncentrationsniveauer ikke finder anvendelse på genanvendte materialer eller på produktcyklusser inden for en lukket og kontrolleret kæde, samt fastsættelse af, hvilke typer emballage der er undtaget fra kravet i stk. 1, tredje led."

7) I artikel 12 foretages følgende ændringer:

a) Overskriften affattes således: "Informationssystemer og rapportering"

b) Stk. 2 affattes således:

"2. De i stk. 1 omhandlede databaser skal omfatte de data, der er opført i bilag III, og skal især tilvejebringe oplysninger om de enkelte medlemsstaters emballage- og emballageaffaldsstrømmes omfang, karakteristika og udvikling, herunder oplysninger om indholdet af giftige eller farlige stoffer i emballagematerialet og de komponenter, som er anvendt til fremstillingen heraf."

c) Stk. 3 udgår.

d) Følgende indsættes som stk. 3a, 3b, 3c og 3d:

"3a. Medlemsstaterne rapporterer for hvert kalenderår dataene vedrørende opfyldelsen af de mål, der er fastsat i artikel 6, stk. 1, litra a) til i), til Kommissionen. Disse data rapporteres elektronisk senest 18 måneder efter udgangen af det rapporteringsår, for hvilket dataene er indsamlet.

Dataene rapporteres i det format, der er fastlagt af Kommissionen i henhold til stk. 3d. Den første rapport skal dække perioden fra den 1. januar [*indsæt året for dette direktivs ikrafttræden + 1 år*] til den 31. december [*indsæt året for dette direktivs ikrafttræden + 1 år*].

3b. Data, som medlemsstaterne rapporterer i henhold til denne artikel, ledsages af en kvalitetskontrolrapport og en rapport om gennemførelsen af artikel 6a, stk. 4.

3c. Kommissionen gennemgår de data, som rapporteres i henhold til denne artikel, og offentliggør en rapport om resultaterne af sin gennemgang. Rapporten skal omfatte en vurdering af tilrettelæggelsen af dataindsamlingen, datakilder og den metode, der anvendes i medlemsstaterne, samt dataenes fuldstændighed, pålidelighed, aktualitet og ensartethed. Vurderingen kan indeholde specifikke henstillinger til forbedringer. Rapporten udarbejdes hvert tredje år.

3d. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, som fastlægger formatet for rapportering af data i henhold til stk. 3a. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter proceduren i artikel 21, stk. 2."

e) Stk. 5 udgår.

8) Artikel 17 udgår

9) Artikel 19 affattes således:

"1. Kommissionen vedtager de gennemførelsesretsakter, der kræves for at tilpasse identifikationssystemet, jf. artikel 8, stk. 2, og artikel 10, stk. 2, sjette led, til den videnskabelige og tekniske udvikling. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter proceduren i artikel 21, stk. 2."

2. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i henhold til artikel 21a om ændring af de illustrative eksempler i bilag I."

10) Artikel 20, affattes således:

"Artikel 20

Specifikke foranstaltninger

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 21a, der er nødvendige for at løse eventuelle vanskeligheder i forbindelse med anvendelsen af disse direktivs bestemmelser på navnlig inerte emballagematerialer, der findes i meget små mængder (dvs. ca. 0,1 vægtprocent) på EU-markedet, primæremballager til medicinske anordninger og lægemidler, små emballager og luksusemballager."

11) Artikel 21, affattes således:

"Artikel 21

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af det udvalg, der er nedsat ved artikel 39 i direktiv 2008/98/EF. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011*.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

12) Som artikel 21a indsættes:

"*Artikel 21a*

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastsatte betingelser.
 2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, der er omhandlet i artikel 1, stk. 2, artikel 11, stk. 3, artikel 19, stk. 2, og artikel 20, stk. 20, tillægges Kommissionen for en ubegrænset periode fra den [*datoen for denne forordnings ikrafttræden*].
 3. Den i artikel 7, stk. 2, artikel 11, stk. 3, artikel 19, stk. 2, og artikel 20 omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i Den Europæiske Unions Tidende eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerende retsakter, der allerede er i kraft.
 4. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.
 5. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 7, stk. 2, artikel 11, stk. 3, artikel 19, stk. 2, og artikel 20, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ."
- 13) I bilag III til direktiv 94/62/EF om emballage og emballageaffald foretages de ændringer af teksten, der er angivet i bilaget til denne forordning.
- 14) Bilag IV tilføjes til direktiv 94/67/EF om emballage og emballageaffald som angivet i bilaget til nærværende direktiv.

Artikel 2

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den [*indsæt dato tolv måneder efter direktivets ikrafttrædelse*]. De tilsender straks Kommissionen disse love og bestemmelser.

Lovene og bestemmelserne skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.
2. Medlemsstaterne tilsender Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 3

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 4

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den .

På Europa-Parlamentets vegne

Formand

På Rådets vegne

Formand